

Arkivsak-dok. 201803430-1
Saksbehandler Roar Pedersen

Saksgang	Møtedato	Utvalgssaksnr
Fylkesutvalget	06.02.2018	

Høring – forslag til ny forskrift for distrikts- og regionalpolitiske virkemidler til fylkeskommunene over KMDs budsjett

Fylkesrådmannens innstilling:

Fylkesutvalget i Trøndelag fylkeskommune har følgende høringsinnspill til ny forskrift for distrikts- og regionalpolitiske virkemidler til fylkeskommunene over KMDs budsjett:

1. Fylkeskommunen ved fylkestinget er tildelt en ny og utvidet rolle som koordinator for regional samfunnsutvikling i Trøndelag. De distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene er viktige verktøy i denne forbindelse.
2. Virkemidlene har et særlig bredt anvendelsesområde, og de berører områder hvor fylkeskommunens kompetanse på regional og lokal tilpasning, helhetlige avveininger og folkevalgt skjønn trolig er av aller største betydning for å løse Stortingets oppdrag. Fylkestinget trenger derfor vide fullmakter i anvendelsen av disse øremerkede bevilgningene.
3. Hovedformålet med ny forskrift burde være å regulere slike hensiktsmessige rammebetingelser for fylkeskommunenes rolle og forvaltning. Herunder eventuelt fastsette noen generelle, nasjonale bestemmelser for den praktiske saksbehandling, hvor dette ikke fra før er tilstrekkelig regulert gjennom generell lovgivning.
4. Konsekvensen av forslaget til ny forskrift er at fylkestinget i alt for stor grad underlegges et statlig forvaltningsregime hvor virkemidlene framstår som gjennomregulerte tilskuddsordninger, og hvor fylkeskommunene blir utførere av sentralt bestemte oppgaver. I tillegg skapes det inntrykk av at virkemidlene er tilskuddsordninger som ilegger rettigheter eller plikter. Dette medfører byråkratisering og begrensninger som kan hindre fylkeskommunene i å utnytte ressursene på mest mulig effektiv måte.
5. Innvendinger til forslaget kan særlig knyttes til følgende forhold:
 1. Forskriftsforslagets formål og hovedinnretning/ struktur. Hovedformålet synes å være å gjennomregulere bruken av virkemidlene av hensyn til sluttmottakere av tilskudd. Sluttmottakeres behov for informasjon kan løses bedre på annen måte.
 2. At myndighet som er særlig viktig for fylkeskommunen ikke reguleres i forskrift. Dette gjelder forvaltningsansvaret for virkemidler over kapittel 550.62 og 553.63 og myndigheten til omdisponering av midler mellom poster i hvert kapittel.
 3. Økt detaljregulering av fylkeskommunens forvaltning gjennom nasjonale særbestemmelser, jfr. forslagens kapittel II, III og IV.
 4. At fylkestingene pålegges en særlig plikt til å forskriftsregulere regionale og lokale tilskuddsordninger. Dette er både unødvendig og uhensiktsmessig.

Vedlegg:

Nummererte vedlegg som følger saken:

Andre refererte dokumenter i saken:

Sammendrag

Denne høringssaken gjelder forslag til ny forskrift for distrikts- og regionalpolitiske virkemidler som forvaltes av fylkeskommunene, og som bevilges under programkategori 13.50 i Kommunal og moderniseringsdepartementet (KMD) sitt budsjett.

Virkemidlene er viktige verktøy i fylkestingets nye og utvide rolle som koordinator for helhetlig regional utvikling i Trøndelag, og det er nødvendig at fylkeskommunen har vide fullmakter til å disponere midlene innenfor Stortingets formål.

Tanken bak ny forskrift har vært å forenkle og forbedre, men forslaget synes å medføre en uhensiktsmessig byråkratisering av forvaltningen hvor fylkeskommunens behov for handlingsrom til regional og lokal tilpasning ikke blir tilstrekkelig ivarettatt. Forslaget innebærer derfor et skritt i feil retning.

Bakgrunn:

KMD har sendt på høring forslag til ny forskrift for distrikts- og regionalpolitiske virkemidler. Forskriften gjelder de økonomiske virkemidler som bevilges under programkategori 13.50 i KMD sitt budsjett, og som skal forvaltes av fylkeskommunene. Høringsforslaget skal erstatte dagens forskrift av 11. desember 2013 nr. 1574.

Bakgrunnen for forskriftsarbeidet er i flg. departementet ny poststruktur i statsbudsjettet f.o.m. 2017. Formålet er forenkling og forbedring av dagens forskrift og likere saksbehandling innenfor rammene som Stortinget setter for virkemidlene. Forslaget reiser imidlertid både faglige/ juridiske problemstillinger og problemstillinger av mer overordnet og politisk karakter knyttet til rammebetingelsene for fylkeskommunens forvaltning av virkemidlene.

Fylkeskommunen ved fylkestinget er tildelt en ny og utvidet rolle som koordinator for regional samfunnsutvikling i Trøndelag. De distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene er viktige verktøy i denne forbindelse, og forskriften må derfor spesielt vurderes opp mot fylkeskommunens nye rolle. KMD har gitt forlenget høringsfrist til 09.02.2018 slik at saken kan behandles av fylkesutvalget.

Faktiske opplysninger:

Programkategori 13.50 Distrikts- og regionalpolitikk

Virkemidlene under programkategori 13.50 er innrettet mot 2 hovedmål og 6 delmål:

Trøndelag fylkeskommune

Tabell 1: Mål for programkategori 13.50 Distrikts- og regionalpolitikk (jfr KMD Prop. 1 S side 124)

Hovudmål	Delmål
1. Omstillingsdyktig næringsliv og lokalsamfunn i distrikta	1.1 Eit verdiskapande næringsliv i område med spreidd busetjing og store avstandar 1.2 Inkluderande og vekstkraftige lokalsamfunn i område med særlege distriktsutfordringar 1.3 Tilgang til grunnleggjande tenester i område med få innbyggjarar
2. Omstillingsdyktige regionar	2.1 Velfungerande næringsmiljø og tilgang til relevant kompetanse 2.2 Økonomisk vekst og samarbeid i byregionar og over landegrensene 2.3 Nye arbeidsplassar i område som er ramma av vesentleg reduksjon i sysselsetjinga

I statsbudsjettet for 2018 utgjør virkemidlene samlet om lag 1,4 mrd. kroner som er fordelt på 10 poster. Dette er nærmere omtalt i KMD sitt budsjettforslag side 122-148:

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-1-s-kmd-20172018/id2574517/>

Hoveddelen av disse midlene overføres til fylkeskommunene som øremerket tilskudd for videre forvaltning. Dette gjelder de fem 60 –postene som til sammen utgjør 932,4 mill. i 2018. Øvrige poster forvaltes av departementet selv, Distriktsenteret, Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og SIVA.

Ny forskrift

Forslaget til ny forskrift regulerer forvaltningen av virkemidler over post 550.64 (inkluderende og vekstkraftige lokalsamfunn), post 553.60 (regionale tiltak for utvikling av næringsmiljø og tilgang til kompetanse) og post 553.65 (Omstillingsprogrammer ved akutte endringer i arbeidsmarkedet). Dvs. samlet 408,4 mill. av den forannevnte samlede overføring.

Departementet ber om synspunkter på forslaget om én felles forskrift for alle 3 poster, lesbarheten i forskriftforslaget og om forslaget gjengir helheten i forvaltningen av virkemidlene. Departementet ber videre om tilbakemelding på valg av struktur og på innholdsmessige endringer i forhold til dagens forskrift.

Det vises ellers til høringsforslag og høringsnotat fra KMD:

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/hoering---ny-forskrift-for-distrikts--og-reionalpolitiske-virkemidler-til-fylkeskommunene-over-kmds-budsjett/id2581993/>

Det vises også til dagens forskrift: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2013-12-11-1574>

Endringer i forhold til dagens forskrift

Ny forskrift omfatter færre poster

Forslaget regulerer ikke de bedriftsrettede virkemidlene over post 550.62. Dette er en endring i forhold til dagens forskrift. Departementet begrunner unntaket med at virkemiddelaktørene ikke er omfattet av forvaltningsloven, og at de ikke treffer enkeltvedtak ved innvilgelse eller avslag på søknad om tilskudd. Disse midlene skal likevel fortsatt delegeres til fylkeskommunene, hvor fylkeskommunen skal legge strategier og føringer for bruken av midlene i samarbeid med de regionale partnerskapene. Forvaltningen av midlene

skal fortsatt utøves av Innovasjon Norge (IN) hvor midlene ses i sammenheng med landsdekkende ordninger.

Virkemidlene til grenseregionale interreg-program over post 553.63 omfattes heller ikke av forskriftsforslaget. Dette er også en endring i forhold til dagens forskrift. Departementet begrunner unntaket med at forvaltningen av virkemidlene er regulert gjennom avtaler med andre land. Disse midlene skal fortsatt forvaltes av fylkeskommunen.

Forslaget opprettholder ellers løsningen med én felles forskrift for de 3 postene som foreslås regulert i forskrift. Dette samsvarer med dagens prinsipp.

Myndighet til omdisponering mellom poster reguleres ikke i forskrift

I flg. statsbudsjettet skal fylkeskommunen fortsatt ha myndighet til å omdisponere midler hhv mellom post 550.62 og 550.64 og mellom postene 553.60, 553.63 og 553.65. Denne myndigheten er regulert i dagens forskrift. Myndigheten er - ut fra bevilgningenes innbyrdes størrelse - omfattende og dermed viktig. Forslaget medfører at denne myndigheten ikke lenger hjemles i nasjonal forskrift. I flg. muntlig opplysning fra KMD, vil myndigheten til omdisponering i stedet bli gitt gjennom det årlige oppdragsbrevet til fylkeskommunene. (Oppdragsbrev er forøvrig en vanlig styringsmekanisme mellom nasjonalt (overordnet) og regionalt (underordnet) nivå i statsforvaltningen, jfr f.eks. styringen av fylkesmannsembetene.) Disse forhold og veivalg er ikke kommentert eller begrunnet i høringsnotatet. I flg. saksbehandler i KMD anser man at endringen ikke er av praktisk betydning.

Mer omfattende bestemmelser for tilskuddsforvaltningen

Forslaget medfører en vesentlig omstrukturering i forhold til dagens forskrift. Alle kapitlene I-IV omhandler fellesbestemmelser og særregler for søkere og mottakere av tilskudd fra tilskuddsordningene. Kapittel V omhandler særregler/ særlige bestemmelser for forvaltere av tilskuddsordningene, og kapittel VI omhandler sluttbestemmelser.

Kapitlene I-IV foreskriver en detaljert regulering for bruken av midlene gjennom konkrete bestemmelser som retter seg mot søkere og mottakere av tilskudd. I høringsbrevet skriver departementet bl.a. følgende: «.... *Vurderingen bak forslaget er at vi hele veien har forsøkt å skrive forskriften enklest mulig for en potensiell søker eller mottaker som ikke er kjent med postene. Forskriften skal være lett å sette seg inn i, og man skal ikke i utgangspunktet måtte sette seg inn i reglene for forvaltningen. Samtidig mener vi for helhetens skyld at leseren bør vite hvilke regler forvaltere har å forholde seg til.*».

Sammenlignet med dagens forskrift har forslaget flere og langt mer omfattende bestemmelser for tilskuddsforvaltningen. Dette er knyttet til særreglene i kapitlene II-IV hvor det er inntatt nærmere bestemmelser som regulerer målgrupper, kriterier for måloppnåelse, tildelingskriterier og rapporteringskrav innenfor hver virkemiddelordning. I flg. saksbehandler i KMD anser man at denne endringen ikke er av praktisk betydning fordi dette gjelder forhold som tidligere har vært omtalt i oppdragsbrev og retningslinjer fra departementet.

Plikt til ytterligere forskriftsregulering av regionale og lokale tilskuddsordninger

Høringsforslagets § 20 i kapittel V omhandler fylkeskommunens forvaltningsmyndighet og delegering av forvalteransvar. Bestemmelsen lyder slik:

Trøndelag fylkeskommune

« Fylkeskommunene forvalter tilskuddsmidlene innenfor de økonomiske rammene departementet fastsetter årlig. Departementet tildeler midler til fylkeskommunen som tilskudd uten krav om tilbakebetaling. Fylkeskommunen kan dermed disponere midlene uavhengig av bevilgningsår. Forvaltningen skal være forankret i regionale mål og strategier, i forpliktende partnerskap med næringslivet og regionale og lokale aktører.

Fylkeskommunene kan finansiere prosjekter og programmer i egen regi, utarbeide egne tilskuddsordninger, medfinansiere nasjonale eller regionale prosjekter og programmer og unntaksvis tildele enkelttilskudd.

Fylkeskommunen kan delegerer hele eller deler av forvaltningen til Innovasjon Norge, Siva, Norges forskningsråd, kommuner og regionråd som følger kommuneloven § 27.

Det kan unntaksvis delegeres forvalteransvar til private rettssubjekter. Der det delegeres forvaltningsansvar, delegeres samtidig forskriftsmyndighet. Forvaltere skal etablere en tilskuddsordning og har dermed forskriftsmyndighet. Forskriftsmyndigheten er begrenset til å inneholde bestemmelser om

- a) målet med tilskuddsordningen
- b) målgrupper for tilskuddsordningen
- c) tildelingskriterier d) kriterier for måloppnåelse
- e) eventuelt evaluering

Bestemmelsene som forskriftsfestes av forvalterne, skal være innenfor rammene av denne forskriften. »

Departementet har i høringsnotatet presisert at denne bestemmelsen skal forstås slik at de som får delegert forvaltningsmyndighet (fra fylkeskommunen), skal etablere tilskuddsordninger for forvaltning av de virkemidlene man gis forvaltningsansvar for, og at alle tilskuddsordninger som opprettes i sammenheng med forvaltning av virkemidlene, skal reguleres gjennom egne forskrifter etter forvaltningsloven. § 20 setter begrensninger og krav til hva slike ytterligere forskrifter skal og kan inneholde.

Departementet synes dermed å mene at det i den nasjonale forskriften må reguleres en plikt til slik forskriftsregulering, og et prinsipp hvor delegering av forvaltningsmyndighet samtidig innebærer delegasjon av forskriftsmyndighet. Dette er omtalt i høringsnotatet, og departementet viser her som begrunnelse til at «alle regler fra offentlig myndighet som iligger noen enten plikter eller gir dem rettigheter, eller begge deler, skal forskriftsfestes».

Forskriftstekniske forhold

Når det gjelder mer forskriftstekniske forhold synes flere bestemmelser i kapittel I-IV primært å rette seg mot fylkeskommunene og andre forvaltere av virkemidlene, og ikke søkere og brukere. Slike bestemmelser hører bedre sammen med bestemmelsene i kapittel V. Dette gjelder f.eks. §§ 1-3, 5, 11 og 16. Dette er likevel av mer underordnet betydning.

Andre forhold

I orienteringsbrevet om programkategori 13.50 av oktober 2017 er det nevnt at KMD har samarbeidet med en ekstern ressursgruppe i forskriftsarbeidet. I høringsnotatet er dette samarbeidet ikke nevnt. På forespørsel opplyser departementet at denne ressursgruppen har hatt synspunkter som ikke er hensyntatt i forskriftsforslaget. Det foreligger imidlertid ikke informasjon om hva dette konkret berører.

Drøftinger:

Fellesnemnda for Trøndelag fylkeskommune pekte i sak 15/2016 bl.a. på at styrking av lokalt selvstyre krever gjennomgang og justering av en rekke lover som i vesentlig grad regulerer handlingsrommet for lokalt selvstyre, og at de nye folkestyrte fylkesregionene i forbindelse med mer omfattende lokalt selvstyre bør tildeles mer omfattende oppgaver og fullmakter mht. helhetlig samordning av lokalforvaltningen. Det vises til fellesnemndas høringsinnspill til NOU 2016:4 om ny kommunelov. Dette er relevant utgangspunkt for drøfting i denne saken, hvor hovedspørsmålet må knyttes til omfanget av nasjonal regulering av regionale oppgaver.

Roller og ansvar i regional og distriktpolitikken

Målet med distrikts- og regionalpolitikken er regional balanse gjennom vekstkraft, likeverdige levekår og bærekraftige regioner i hele landet. Dette innebærer balansert befolkningssammensetning, menneskelige ressurser og naturressurser for utvikling og verdiskaping nå og i framtiden. Dette skal legges til rette for å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret.

En vellykket distrikts- og regionalpolitikk forutsetter innsats på en rekke politikkområder. Regjeringen nevner selv bl.a. satsing på samferdsel, skatte- og avgiftslettelser, gode helsetjenester, utdanning, forskning og innovasjon som viktige faktorer for å få til en god regional utvikling og regional balanse. Fylkestinget må ha sine prioriteringer for Trøndelag.

Fylkeskommunene har, som regionalt folkevalgt nivå, ansvar for å fremme verdiskaping og regional utvikling i sine fylker, og skal spille en sentral rolle som samfunnsutvikler. Denne rollen er kraftig forsterket gjennom regionreformen, og innebærer et utvidet ansvar for helhetlig samfunnsutvikling gjennom planlegging, mobilisering og koordinering. Det er dermed fylkeskommunene og ikke statsforvaltningen som har fått det operative hovedansvaret for arbeidet med å fremme omstillingsdyktige regioner og omstillingsdyktig næringsliv og lokalsamfunn i distriktene.

Den forannevnte rollen som samfunnsutvikler skal fylkeskommunen utøve i forpliktende partnerskap med næringslivet, regionale og lokale aktører, offentlig og frivillig sektor. Det operative arbeidet må baseres på kunnskap om regionale behov, muligheter og fortrinn og regionale mål og strategier. Dvs. premisser som den sentrale statsforvaltningen har begrenset kunnskap om. Den kommunale forvaltningens fortrinn når det gjelder prioriteringskompetanse, utøvelse av skjønn i forbindelse med tilpasninger til regionale og lokale forhold og fylkestingets legitimitet som folkevalgt organ blir dermed helt sentrale faktorer for å operasjonalisere distrikts- og regionalpolitikken.

KMD har i denne sammenheng i første rekke ansvar for å følge opp helheten i prioriteringer og tiltak på nasjonalt nivå, koordinere statens arbeid med lokalisering av statlige arbeidsplasser og å arbeide aktivt for at regelverket for offentlig støtte gir handlingsrom for distrikts- og regionalpolitisk innsats. Som samordningsdepartement har KMD et særlig ansvar for hensiktsmessige rammebetingelser for kommunenivået og handlingsrom for selvstyre, ikke minst når det gjelder ordninger som KMD selv forvalter.

De distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene

De distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene er viktige verktøy i fylkeskommunens arbeid med regional utvikling. Virkemidlene som forskriftsforslaget omhandler, har i utgangspunktet

et særlig bredt anvendelsesområde. Og de berører områder hvor kommunenivåets kompetanse på regional og lokal tilpasning, helhetlige avveininger og folkevalgt skjønn trolig er av aller største betydning for å løse Stortingets oppdrag.

Den naturlige konsekvens av fylkeskommunenes nye rolle må derfor være at fylkestinget har vide fullmakter når det gjelder den operative forvaltning av disse øremerkede virkemidlene. Selvsagt innenfor bevilgningenes formål slik dette fastsettes gjennom statsbudsjettet og innenfor generelle lover og regler som gjelder for den fylkeskommunale forvaltning, jfr. f.eks. regelverket for statsstøtte eller forvaltningsloven.

I statsbudsjettet for 2018 er det bevilget om lag 1,4 mrd. kroner til distrikt- og regionalpolitikk under programkategori 13.50 i KMD sitt budsjett. Dette medfører en reduksjon på 0,3 mrd. fra 2017. Denne reduksjonen berører i særlig grad virkemidlene som forskriftsforslaget omhandler, hvor den samlede rammen er redusert fra 636 mill. i 2017 til 408,4 mill. i 2018. Årsaken til dette er ikke mindre behov for virkemidler i fylkene, men nasjonale prioriteringer av andre formål. Denne reduksjonen vil imidlertid medføre at færre tiltak kan gis tilskudd og at behovene for lokal prioritering og utøvelse av skjønn i forvaltningen forsterkes.

Ettersom postene i forskriftsforslaget bare omhandler under halvdel av de samlede distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene som Stortinget stiller til rådighet for fylkeskommunene under programkategori 13.50, blir også fylkestingets mulighet til å foreta omprioriteringer mellom disse postene og andre poster ytterligere viktig. Dette understreker samtidig behovet for vide fullmakter.

Reduksjonen i rammene kombinert med handlefrihet til å foreta omprioriteringer er ellers i seg selv forhold som burde tale mot at tilskuddsordninger innenfor disse virkemidlene opereres innenfor et regime hvor interessenter stilles i utsikt å ha noen form for rett til tilskudd.

Forskriftsforslagets innretning, formål og omfang

Hovedformålet med forslaget synes å være å foreskrive en detaljert, nasjonal regulering for bruken av virkemidlene. Dette går vesentlig lengre enn de generelle føringene fra Stortinget og gjeldende forskrift. Organisatoriske og administrative bestemmelser som regulerer forholdet mellom aktørene i forvaltningen og fylkeskommunens rolle og posisjon som den sentrale forvalter av virkemidlene, er gitt begrenset og underordnet oppmerksomhet. Dette omtales som «særregler/ særlige bestemmelser for forvaltere av tilskuddsordningen» i forslagets kapittel 5.

Med henvisning til forannevnte bør hovedformålet med forskriften i stedet være å sette hensiktsmessige rammer for en mer selvstendig, formålsorientert fylkeskommunal forvaltning av virkemidlene og noen generelle regler for den praktiske forvaltningen. I praksis medfører dette at den sentrale detaljreguleringen når det gjelder forvaltningen av virkemidlene må begrenses og ikke forsterkes, slik høringsforslaget legger opp til.

Videre må fylkeskommunenes samlede rolle i forvaltningen av virkemidlene over programkategori 13.50 tydeliggjøres. Forskriften bør derfor omfatte fylkeskommunens myndighet i forvaltningen av virkemidler over postene 550.62 og 553.63 og myndigheten til å forta omprioriteringer mellom postene under kapittel 550 og 553. Dette er helt sentrale rammebetingelser for fylkestinget.

Mer detaljert regulering av fylkeskommunens forvaltning

Sammenlignet med dagens forskrift har forslaget flere og langt mer omfattende bestemmer for tilskuddsforvaltningen. Dette er som nevnt knyttet til særreglene i kapitlene II-IV. Selv om dette gjelder forhold som hittil har vært omtalt i oppdragsbrev og retningslinjer, medfører forslaget en innskrenking av fylkeskommunens handlingsrom. Spesielt når dette ses i sammenheng med plikten til ytterligere forskriftsregulering av tilskuddsordninger ihht § 20.

Plikt til ytterligere forskriftsregulering

Høringsforslaget foreskriver som nevnt plikt til at alle regionale og lokale tilskuddsordninger som opprettes i sammenheng med forvaltning av virkemidlene, også må reguleres gjennom regionale og lokale forskrifter etter forvaltningsloven. Høringsforslaget vil dermed medføre et forskriftshierarki og en byråkratisering av forvaltningen på regionalt og lokalt nivå.

Departementet har ikke redegjort for hvilke konkrete plikter eller rettigheter det er, som gjør at forvaltningslovens bestemmelse om forskrift uansett kommer til anvendelse ved etablering av regionale eller lokale tilskuddsordninger under disse virkemidlene. Både fylkeskommunen og den øvrige kommunale forvaltning er imidlertid underlagt forvaltningsloven helt uavhengig av denne særforskriften, og det synes dermed både unødvendig og uheldig å tilleggsregulere en generell plikt etter forvaltningsloven i særforskriften. Fylkestinget (eller kommunestyret) må uansett legge en konkret, selvstendig vurdering til grunn dersom det skal innføres forskrift. Departementet er også selv inne på dette når det gjelder andre forhold, jfr utsagnet om at man ikke bør forskriftsfeste bestemmelser som er regulert gjennom generelt lovverk.

Det er ellers uklart om denne bestemmelsen har som konsekvens at også f.eks. Innovasjon Norge må etablere forskrift etter forvaltningsloven dersom de blir videredelegert forvaltningsmyndighet fra fylkeskommunen for virkemidler innenfor disse postene i statsbudsjettet. Jfr her at virkemiddelaktørene fra før er unntatt forvaltningsloven i medhold av særlov. Alternativt er det uklart om departementet mener at rammebetingelsene rundt en tilskuddsordning skal være forskjellig avhengig av hvem som får videredelegert myndighet fra fylkeskommunen.

Fylkesrådmannens konklusjon:

Fylkeskommunens nye rolle i arbeidet med regional utvikling, har kjennetegn som tilsier at virkemidlene som saken omhandler, kunne ha vært gitt som rammefinansiering, og ikke som øremerket tilskudd. Etersom dette foreløpig ikke er en aktuell problemstilling, må det i stedet legges vekt på at fylkeskommunene trenger vide fullmakter i anvendelsen av disse øremerkede bevilgningene for å oppfylle Stortingets formål. Hovedformålet med forskriften burde dermed være å regulere slike hensiktsmessige rammebetingelser for fylkeskommunenes rolle og forvaltning. Herunder eventuelt fastsette noen generelle, nasjonale bestemmelser for den praktiske saksbehandling hvor dette ikke fra før er tilstrekkelig regulert gjennom generell lovgivning.

I praksis medfører dette at den sentrale detaljreguleringen burde begrenses og ikke forsterkes, slik høringsforslaget legger opp til.

Trøndelag fylkeskommune

Konsekvensen av forslaget til ny forskrift er at fylkestinget i alt for stor grad underlegges et statlig forvaltningsregime hvor virkemidlene framstår som gjennomregulerte tilskuddsordninger, og hvor fylkeskommunene blir utførere av sentralt bestemte oppgaver. I tillegg skapes det inntrykk av at virkemidlene er tilskuddsordninger som ilegger rettigheter eller plikter etter forvaltningsloven. Dette medfører begrensninger som kan hindre fylkeskommunene i å utnytte ressursene på mest mulig effektiv måte. Innvendingene kan særlig knyttes til følgende forhold:

1. Forskriftsforslagets formål og hovedinnretning/ struktur. Hovedformålet synes å være å gjennomregulere bruken av virkemidlene av hensyn til sluttmottakere av tilskudd. Målgruppens behov for informasjon kan løses bedre på annen måte.
2. At myndighet som er særlig viktig for fylkeskommunen ikke reguleres i forskrift. Dette gjelder forvaltningsansvaret for virkemidler over kapittel 550.62 og 553.63 og myndigheten til omdisponering av midler mellom poster i hvert kapittel.
3. Økt detaljregulering av fylkeskommunens forvaltning gjennom nasjonale særbestemmelser, jfr forslaget kapittel II, III og IV.
4. At fylkestingene (og andre forvaltere som gis fullmakt på fylkestingenes vegne) pålegges en særlig plikt til å forskriftsregulere regionale og lokale tilskuddsordninger. Dette er både unødvendig og uhensiktsmessig